

гария, колѣничеха прѣдъ свещения образъ на *Сина Божи*, ридаючи, слушаха отъ Архипастира български, утѣшителното отеческо слово :*)

„Възлюблени о Господѣ чада,

Измжченото тѣло на нашия Освободителъ — Царь Александръ днесъ се прѣнесе отъ царскитѣ му чертози въ черната земя къмъ праотцитѣ си; скрива се отъ очитѣ ни онова слънце, което повече отъ една четвъртъ столѣтие плодотворно огрѣваше братствената намъ Русия, бѣше возвисило руската земя и народъ и постоянно прѣдизвикваше тѣхнитѣ сили на умствена и на вещественна плодотворность,—изчезнува онзи великъ благодѣтель на челоувѣчеството, който съ храбритѣ си войски утоми и го въведе въ пѣтя на просвѣщението, дойде тука, освободи ни и ни повика къмъ истинския, свободния, християнския животъ, — изгасна онзи всемирень свѣтилникъ, който съ благотворнитѣ си лжи на честность и християнско миролюбие отвори войни и възцари миръ въ вселената!

Да, нашиятъ Освободителъ днесъ оставя земнитѣ си чертози и всичката суета въ този миръ, прѣселява се въ небеснитѣ чертози къмъ Царя Царствующихъ, за да получи отъ Него награда за трудоветѣ си, вѣчно блаженство.

Царствующиятъ неговъ домъ, царствениятъ Петроградъ, всичкитѣ царски особи и нашиятъ Господаръ, събрани въ великата руска столица, придружаватъ царственото му тѣло до гроба, въ храма на светитѣ апостоли Петра и Павла. Нека и ний,

*) Митрополитъ Мелети.